

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת (שם חסוי 1)
המיוצגת על ידי (שם חסוי)

ולתובעת (שם חסוי 2)
המיוצגת על ידי (שם חסוי)

Josef Ebner של בעניין חשבונו של

מס' תביעות: 003149/ES; 213947/ES

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 1)") לחשבון שפורסם על שם יוסף אבנר, ועל תביעתה של (שם חסוי 2) (להלן "התובעת (שם חסוי 2)") (להלן ביחד "התובעות") לחשבון על שם (שם חסוי)¹. מענק זה הוא בעניין חשבון שפורסם על שם יוסף אבנר (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעות

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כדודה מצד אמה, יוסף אבנר (Josef Ebner), אשר נולד ב- 1898 ב-Suceava, רומניה, ואשר נשא ל (שם חסוי) ב- 1925 ב-Suceava. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שדודה, אשר היה יהודי, היה איש עסקים והיו לו קשרים עסקיים בשוויץ. התובעת (שם חסוי 1) הוסיפה שדודה נשלח למחנה ריכוז בטרנאניסטריה, רומניה, מקום בו הוחזק עד 1945. כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) ציינה שלדודה לא היו ילדים ושם- 1949 הוא היגר לישראל ואחר כך לשוויץ ול-Buenos Aires, ארגנטינה, מקום בו נפטר ב- 26

¹ ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 1), הלן אבנר, בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובעת (שם חסוי) לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי) או על מידע ממקורות נוספים.

באוגוסט 1978. כביסוס לתביעתה, התובעת (שם חסוי 1) הגישה העתקים של: תעודת הקבורה של דודה, המראה שאביו של יוסף אבנר היה (שם חסוי), ושנפטר בארגנטינה; תעודת הפטירה של אמה, (שם חסוי), בה צוין שאביה היה (שם חסוי); תעודת הלידה שלה, בה צוין שאמה נקראה (שם חסוי); תעודת הנישואין שלה; וצו ירושה בנוגע לנכסיה של (שם חסוי), בה צוין שהתובעת (שם חסוי 1) הינה היורשת היחידה.

התובעת (שם חסוי 1) ציינה כי נולדה ב-9 באפריל 1929 בגלטי, רומניה.

התובעת (שם חסוי 1) הגישה לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 וטופס תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב-1998 בהם תבעה את זכותה לחשבון בנק שוויצרי על שם הוריה, (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ועל שם דודה דרך נישואין, (שם חסוי)².

התובעת (שם חסוי 2)

התובעת (שם חסוי 2) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כאביה, Iosif Ebner, אשר נולד ב-1885, ואשר נשא ל (שם חסוי) בבוקרשט, רומניה. התובעת (שם חסוי 2) ציינה שלאביה, אשר היה יהודי, היו שלושה ילדים: (שם חסוי), (שם חסוי) והיא עצמה. התובעת (שם חסוי 2) הוסיפה שאביה התגורר בבוקרשט ברח' 5 Pantelimon, עד יום מותו ב-1921. כמו כן, התובעת (שם חסוי 2) ציינה שב-1940 אמה הותקפה בביתה על ידי משמר הברזל והוצאה מביתה יחד עם ילדיה. למרות שהתובעת (שם חסוי 2) לא מסרה פרטים לגבי נסיבות מותם או תאריכי פטירת אחיה ואחותה, היא ציינה ששניהם נפטרו ושאמה נפטרה בבוקרשט ב-1959. התובעת (שם חסוי 2) ציינה שעזבה את רומניה ב-1980 בתקופת הקומוניזם ושלא אושר לה לקחת שום מסמכים אתה.

התובעת (שם חסוי 2) ציינה כי נולדה ב-23 באוקטובר 1920 בבוקרשט.

התובעת (שם חסוי 2) הגישה לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 בו תבעה את זכותה לחשבון בנק שוויצרי על שם אמה, (שם חסוי).

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות ותדפיס ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Josef Ebner. ברשומות הבנק לא צוין מקום מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע.

רשומות הבנק מראות בנוסף שהחשבון הועבר לחשבון מושהה, המיועד לחשבונות רדומים, ב-17 בנובמבר 1987. שווי החשבון ביום העברתו היה 12.25 פרנקים שוויצרים. החשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

² ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרובי משפחתה של התובעת (שם חסוי 1), (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ו-(שם חסוי), בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובעת (שם חסוי 1) לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 1) או על מידע ממקורות נוספים.

בדיקת ה- CRT

אחד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את שתי התביעות של התובעות בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

שמותיהם של קרובי המשפחה של התובעות דומים משמעותית לשם שפורסם לגבי בעל החשבון³. ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו.

ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 2) הגישה לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999, בו תבעה את זכותה לחשבון בנק שוויצרי על שם (שם חסוי), לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובעת ביססה את תביעתה לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחתה, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה לה לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובעת היתה סיבה להאמין שקרוב משפחתה היה בעל חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסרה התובעת.

כביסוס לתביעתה, התובעת (שם חסוי 1) הגישה העתק של תעודת הקבורה של דודה, המראה שיוסף אבנר נפטר בארגנטינה, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמו של בעל החשבון.

ה-CRT מציין שקרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 1) וקרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 2) אינם אותו אדם. למרות זאת, מכוון שהתובעות זיהו את כל המידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכוון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעות תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכוון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכוון שלא שהוגשו תביעות נוספות לחשבון זה, הכרעתו של ה-CRT היא התובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 2) ציינה בטופס תביעתה שאחיה ואחותה נפטרו, אבל לא מסרה את תאריכי פטירתם. ה-CRT מציין שלפי המסמכים שהתובעת (שם חסוי 2) הגישה, אחותה היתה נשואה, אבל היא לא ציינה שלאחותה או לאחיה היו ילדים. ה-CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבון זה.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שבעל החשבון היה יהודי ושנשלח למחנה ריכוז בטרנאוסטריה, רומניה, מקום בו הוחזק עד 1945.

ה-CRT מציין שלמרות שלפי התובעת (שם חסוי 2) בעל החשבון לא היה קורבן של רדיפות הנאצים, אישתו וילדיו, שהיו צריכים לרשת את החשבון אחרי פטירתו, היו קורבנות של רדיפות הנאצים. התובעת (שם חסוי 2) ציינה

³ ה-CRT מציין שהתובעות נקבו בשם Iosif Ebner כשם קרוב משפחתן, אולם לפי רשומות הבנק בעל החשבון נקרא Josef Ebner. בו זמנית, ה-CRT מציין ש-"Iosif" הוא הגרסה המקובלת ברומנית של השם "Josef" ולכן ה-CRT קובע שההבדל הזה לא משפיע על זיהוי בעל החשבון על ידי התובעות.

שאישתו וילדיו של בעל החשבון היו יהודים, ושאישתו של בעל החשבון הותקפה על ידי משמר הברזל והוצאה מביתה יחד עם ילדיה.

הקשר המשפחתי של התובעות עם בעל החשבון

התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחה כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה דודה. מסמכים אלה כוללים העתקים של תעודת הקבורה של בעל החשבון, המראה שאביו היה (שם חסוי); תעודת הפטירה של אם התובעת (שם חסוי), בה צוין שאביה היה (שם חסוי); ותעודת הלידה של התובעת (שם חסוי 1), בה צוין שאמה נקראה (שם חסוי).

התובעת (שם חסוי 2) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחה כאשר מסרה מידע ספציפי, כולל אילן יוחסין, המראה שבעל החשבון היה אבי התובעת (שם חסוי 2).

בעניין תשלום יתרת החשבון

רשומות הבנק מראות שהחשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעות. ראשית, התביעות הנן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה כי סביר שבעל החשבון היה דודה והתובעת (שם חסוי 2) הוכיחה כי סביר שבעל החשבון היה אביה, וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. רשומות הבנק מראות שב-17 בנובמבר 1987 היתרה בחשבון היתה 12.25 פרנקים שווייצרים. בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 685.00 פרנקים שווייצרים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון חויב בין 1945 ו-1987. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 697.25 פרנקים שווייצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון אינו מגיע ל-3,950.00 פרנקים שווייצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל-3,950.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29, במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שווייצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה-CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, כל תובעת הוכיחה קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לכן, התובעת (שם חסוי 1) זכאית לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק, והתובעת (שם חסוי 2) זכאית לקבל חצי מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעות לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהן כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתן לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
30 דצמבר 2004